ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY

Le Petit Prince

Το ημερολόγιο του Αμίρ

Αφιερωμένο σε όλους
τους μικρούς πρίγκιπες
σαν τον Αμίρ...

Οι μαθητές και η δασκάλα
της Ε΄ τάξης του Αρσακείου
Δημοτικού Πάτρας

Φεβρουάριος 2017

12 Οκτωβρίου 2015

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Σήμερα το πρωί ξύπνησα από τους βομβαρδισμούς. Οι στρατιώτες με τα όπλα τους πυροβολούσαν παντού και κατέστρεφαν ό, τι έβρισκαν μπροστά τους. Όταν βγήκα στον δρόμο, το μόνο που μπορούσα να δω ήταν γκρεμισμένα σπίτια και ανθρώπους να φωνάζουν βοήθεια. Ερείπια παντού...

Ο πατέρας είχε φύγει από νωρίς, γιατί έπρεπε να πάει για δουλειά. Αυτή τη στιγμή είμαι εγώ ο αρχηγός του σπιτιού. Θα κατορθώσω άραγε να οδηγήσω σε ένα ασφαλές μέρος τη μητέρα και τον μικρό μου αδερφό; Μακάρι να τα καταφέρω, αγαπημένο μου ημερολόγιο!

Η πόλη μου φλέγεται
ελπίδα

15 Οκτωβρίου 2015

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Βρίσκομαι στα τουρκικά παράλια. Όλα γύρω μου είναι άγνωστα. Οι άνθρωποι, τα τοπία, η γλώσσα. Νοσταλγώ την πατρίδα μου κι ας την έχω αφήσει μόνο για λίγες ώρες. Μου λείπει η μαμά μου και ο αδερφός μου, ο Μαλίκ. Και τι δε θα 'δινα να ήταν κοντά μου! Τουλάχιστον αυτούς ελπίζω κάποτε να τους ξαναδώ. Ο πατέρας μου όμως έφυγε το πρωί για τη δουλειά και δεν τον ξαναείδα ποτέ. Άραγε έχει καταλάβει πόσο πολύ τον αγαπώ; Το μόνο που μου έχει απομείνει απ' αυτόν είναι το βιβλίο του Μικρού Πρίγκιπα, που μου το χάρισε όταν γεννήθηκε ο μικρός μου αδερφός. Τι ευτυχισμένες στιγμές! Τώρα με κυριεύει ο φόβος. Πρέπει να τα καταφέρω. Πρέπει να φτάσω στην Ελλάδα, ακόμη κι αν χρειαστεί να φτάσω κολυμπώντας! Αυτό θα είναι το μεγαλύτερο στοίχημα με τον εαυτό μου και είμαι αποφασισμένος να το κερδίσω!

To

taJisl...

JEKIVÁL!

17 Οκτωβρίου 2015

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Ήρθε η ώρα να εγκαταλείψω την πατρίδα μου... Τίποτα εδώ δεν είναι όπως παλιά. Σε λίγη ώρα θα ταξιδεύω με μια βάρκα με προορισμό ένα νησί της Ελλάδας. Όλη τη νύχτα περπατούσα μέσα στο κρύο. Φοβάμαι πολύ και τα πόδια μου έχουν βγάλει φουσκάλες. Τώρα που πατάω το αλμυρό νερό της θάλασσας με τσούζουν ακόμη περισσότερο.

Αχ, με φωνάζουν να επιβιβαστώ στη βάρκα, σε αφήνω για λίγο...

Τώρα είμαστε στοιβαγμένοι σαν σαρδέλες μέσα στο πλεούμενο. Εγώ, δεκάδες άντρες και γυναικόπαιδα... Το φορτίο είναι μεγάλο, η θάλασσα είναι αγριεμένη και η βάρκα κουνάει πολύ. Είμαι μόνος, χωρίς την οικογένειά μου, χωρίς τους φίλους μου. Πες μου, τι να σκεφτώ για να μη φοβάμαι τόσο, καλό μου ημερολόγιο;

18 Οκτωβρίου 2015

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Απόψε έζησα μια πολύ τρομακτική εμπειρία που θα μου μείνει για πάντα αξέχαστη. Βρισκόμουν σε μια βάρκα που είχε προορισμό την Ελλάδα, μαζί με δεκάδες άλλους ανθρώπους. Ξαφνικά φύσηξε πολύ δυνατός άνεμος και υψώθηκαν πελώρια κύματα που σχεδόν σκέπασαν τη βάρκα μας. Δάκρυα κυλούσαν στα μάτια μου και γίνονταν ένα με το νερό της μανιασμένης θάλασσας. Όλοι γύρω μου φώναζαν, έκλαιγαν, παρακαλούσαν για βοήθεια... Μην ξέροντας τι να κάνω, βούτηξα απεγνωσμένα στη θάλασσα. Για καλή μου τύχη, κατάφερα να γαντζωθώ σφιχτά από ένα σωσίβιο. Μέσα στην ατυχία μου σκεφτόμουν πως ήμουν τυχερός που δεν είχα μαζί μου τους δικούς μου ανθρώπους, γιατί τρέμω στην ιδέα ότι θα μπορούσε να κινδυνεύσει ή να χαθεί κάποιος απ' αυτούς...

ΒΟΗΘΕΙΑ!!!
ΒΟΗΘΕΙΑ!!!

2 Νοεμβρίου 2015

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Το ταξίδι που έκανα ήταν μακρύ και δύσκολο και με έκανε να δω τη ζωή με άλλα μάτια. Ταξίδεψα με μια βάρκα που το όνομά της ήταν «ΕΛΠΙΔΑ». Τη στιγμή που αποβιβαστήκαμε με την οικογένειά μου στο λιμάνι ένιωσα ανακούφιση και ευγνωμοσύνη που τα είχαμε καταφέρει. Φτάσαμε σ' έναν ξένο, αλλά φιλόξενο τόπο. Εκεί συναντήσαμε πολλούς ανθρώπους που προθυμοποιήθηκαν να μας βοηθήσουν. Ο μπαμπάς μου βρήκε γρήγορα μια δουλειά, εγώ πήγα στο σχολείο και μπορούμε πια να ζούμε σε ένα ασφαλές σπίτι. Θέλω όμως να σου εκμυστηρευτώ κάτι! Το πιο σπουδαίο πράγμα που έμαθα κατά τη διάρκεια αυτού του ταξιδιού είναι πως η ζωή είναι γεμάτη δυσκολίες. Πρέπει να έχουμε πίστη και δύναμη για να τα καταφέρουμε! Ελπίζω μια μέρα να σταματήσει ο πόλεμος στη χώρα μου, για να μπορέσω να επιστρέψω στην αγαπημένη μου πατρίδα...

ΕΛΠΙΔΑ

15 Νοεμβρίου 2015

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Πριν από λίγη ώρα ένας ψαράς μού έσωσε τη ζωή από την άγρια φουρτούνα. Η βάρκα που ταξίδευα ήταν ξύλινη και παλιά και δεν άντεξε το βάρος και την άγρια τρικυμία. Πάλευα για ώρα με τα τεράστια κύματα μέχρι που μου πέταξαν από ένα ψαροκάικο ένα μικρό σωσίβιο. Θα έπρεπε να είμαι χαρούμενος που σώθηκα, όμως νιώθω απέραντη θλίψη και ξέρεις γιατί; Γιατί δεν κατάφερα να σώσω το μικρό παιδί που μου έδωσε εκείνη η μητέρα...

Τώρα που σου γράφω είναι αργά το βράδυ και είμαι κρυμμένος μέσα σ' ένα κιβώτιο, για να μη με δουν οι αστυνομικοί. Ο ψαράς που με έσωσε δεν με έχει ξεχάσει και μου φέρνει πού και πού κάτι φαγώσιμο. Καληνύχτα, μοναδικέ μου φίλε! Ελπίζω αύριο να έχω πιο ευχάριστα νέα να σου γράψω...

20 Νοεμβρίου 2015

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Από το πρωί σήμερα αναζητούσα μια δουλειά. Τελικά, βρήκα έναν μάστορα σε μια οικοδομή που χτίζεται λίγο πιο πέρα. Συμφωνήσαμε να δουλέψω κοντά του και να μου δίνει ένα μικρό χαρτζιλίκι. Η δουλειά είναι κουραστική γιατί πρέπει να φορτώνω συνέχεια σε ένα καρότσι τούβλα και να τα μεταφέρω. Στο τέλος της ημέρας όμως μπορούσα να πάω στο μαγέρικο της γειτονιάς! Όταν έφτασα εκεί, ζήτησα με σπαστά ελληνικά από τον μάγειρα φαγητό για μένα και τον σκύλο μου. Ο μάγειρας με συμπάθησε και μου έβαλε διπλή μερίδα, χωρίς να μου πάρει χρήματα.

Μετά άρχισα να του λέω την ιστορία μου. Του μίλησα για τον πόλεμο στην πατρίδα μου, για το ταξίδι στη θάλασσα και για την οικογένειά μου. Φεύγοντας άφησα στο ταμείο τα λιγοστά μου κέρματα και πήγα να βρω χαρούμενος τον Μαλίκ...

8 Δεκεμβρίου 2015

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Άλλο ένα κυριακάτικο πρωινό που είμαι άυπνος και σκέφτομαι με νοσταλγία την πατρίδα μου. Τότε που όλα τα παιδιά βγαίναμε έξω στις αυλές μας και παίζαμε ανέμελα κρυφτό και κυνηγητό. Όλα ήταν όμορφα μέχρι να ξεκινήσει αυτός ο παράξενος πόλεμος. Αλήθεια, ποτέ δεν κατάλαβα γιατί οι άνθρωποι πρέπει να πολεμούν μεταξύ τους με αληθινά όπλα...

Μόλις ξημέρωσε, σηκώθηκα από τα χαρτόκουτα στο έρημο σοκάκι που ήμουν ξαπλωμένος και κατευθύνθηκα προς το αγαπημένο μου μέρος. Θυμάσαι για το παγκάκι που σου έχω πει πως μ' αρέσει να κάθομαι τις ηλιόλουστες μέρες; Ε, λοιπόν σήμερα σ' αυτό το παγκάκι γνώρισα έναν πανέξυπνο σκύλο που έχει γίνει ο καλύτερός μου φίλος! Παράξενη γνωριμία! Κάθισε δίπλα μου, άρχισε να με γλείφει και αυτό ήταν! Αισθάνομαι τόσο τυχερός που έχω κάποιον να με νοιάζεται και να με καταλαβαίνει...

14 Δεκεμβρίου 2015

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Ακόμη δεν έχω βρει ένα μέρος για να κοιμάμαι τα βράδια. Χτες ξαπόσταση δίπλα σε έναν κάδο σκουπιδιών, αλλά ένας ηλικιωμένος κύριος με γκρίζα μαλλιά με έδιωξε κουνώντας απειλητικά τη μαγκούρα του. Λες και ήταν δικός του ο κάδος! Για καλή μας τύχη ο Μαλίκ βρήκε ένα εγκαταλελειμμένο νεοκλασικό σπίτι στο κέντρο της Αθήνας. Αποφασίσαμε να κοιμόμαστε εκεί, σ' ένα παλιό στρώμα με σκοροφαγωμένες κουβέρτες. Βρήκαμε και μια στόφα και λίγα ξύλα, την ανάψαμε για να ζεσταθούμε λίγο και τελικά αποκοιμηθήκαμε. Στον ύπνο μου είδα πως ήμουνα στην πατρίδα μου, με τη μητέρα και τον αδερφό μου, όταν ξαφνικά άκουσα τον κρότο μιας βόμβας.

Πόσο σκληρά τελείωσε αυτό το όνειρο!

25 Δεκεμβρίου 2015

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Σήμερα είναι Χριστούγεννα... Εγώ και ο Μαλίκ περιπλανιόμαστε στους δρόμους μήπως βρούμε λίγο φαγητό, αλλά δεν υπάρχει τίποτα. Οι άνθρωποι γύρω μας βαδίζουν βιαστικά και κρατούν στα χέρια τους σακούλες φορτωμένες με δώρα. Οι βιτρίνες των καταστημάτων είναι στολισμένες και στα σπίτια οι νοικοκυρές ετοιμάζουν το χριστουγεννιάτικο τραπέζι για την οικογένειά τους. Τι κρίμα που εγώ δεν έχω τίποτα απ' όλα αυτά! Η δική μου οικογένεια είναι χιλιόμετρα μακριά και μου λείπει πολύ...

Ξέχασα να σου πω ότι έχω κι εγώ ένα δικό μου χριστουγεννιάτικο δέντρο! Το βρήκα πεταμένο στα σκουπίδια και το έβαλα στο γκρίζο δωμάτιο που κοιμάμαι. Δεν είχα στολίδια και αστέρι να του βάλω, αλλά, όταν το κοιτάζω, φαντάζομαι πως είναι γεμάτο γιρλάντες και φωτάκια και πολλά δώρα με όμορφο περιτύλιγμα. Αχ, αγαπητό μου ημερολόγιο, μακάρι του χρόνου τα Χριστούγεννα να είμαι μαζί με την οικογένειά μου, σε ένα καινούριο σπίτι! Υπόσχομαι να πάρω και τον Μαλίκ μαζί μου!

Η πόλη

12 Ιανουαρίου 2016

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Άλλη μια δύσκολη μέρα ξημέρωσε... Κάνει τσουχτερό κρύο και το χιόνι είναι στρωμένο στους δρόμους. Σχεδόν κανείς δεν κυκλοφορεί έξω, μόνο μερικά παιδιά που διασκεδάζουν στις λευκές τους αυλές. Όλοι απολαμβάνουν τη θαλπωρή του σπιτιού τους. Αχ, τώρα θυμήθηκα πόσο όμορφα περνούσα κι εγώ με τη δική μου οικογένεια τις χειμωνιάτικες νύχτες. Πώς να ξεχάσω τη μυρωδιά από τα νόστιμα φαγητά της μαμάς και τις ατέλειωτες ιστορίες που μου έλεγε η γιαγιά, καθώς με κρατούσε αγκαλιά στα γόνατά της. Τότε ένιωθα το πιο χαρούμενο και τυχερό παιδί του κόσμου! Ωραίες εποχές! Ας μην παραπονιέμαι όμως... Έχω τον φίλο μου τον Μαλίκ και έχουμε υποσχεθεί ο ένας στον άλλο ότι θα πολεμήσουμε να κάνουμε τη ζωή μας καλύτερη.

Και τώρα σ' αφήνω, αγαπημένο μου ημερολόγιο, γιατί κάνει πολύ κρύο και θα προσπαθήσω να κοιμηθώ...

ΠΡΙΝ
ΜΕΤΑ
ΦΥΕ!

30 Ιανουαρίου 2016

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Σήμερα, κατατρόμαξα! Ξύπνησα το πρωί και δεν μπορούσα να βρω πουθενά τον Μαλίκ. Βγήκα στους δρόμους και άρχιζα να τον ψάχνω γεμάτος αγωνία. «Μαλίκ, Μαλίκ...», φώναζα, αλλά μάταια. Βγήκα στη μεγάλη λεωφόρο, έψαξα σε όλα τα γνωστά μας στέκια, τον αναζήτησα στα μικρά σοκάκια της γειτονιάς μας. Πολύ παράξενο! Πού να είναι άραγε ο αγαπημένος μου φίλος; Αυτός δεν κάνει ούτε βήμα χωρίς εμένα...

Οι ώρες περνούσαν κι άρχισε να σκοτεινιάζει. Ξαφνικά άκουσα από το δρομάκι ένα τρυφερό γάβγισμα. Ναι, ο Μαλίκ γύρισε! Ήμουν σίγουρος ότι δεν έκανα λάθος. Ο Μαλίκ γύρισε! Πετάχτηκα στον δρόμο τρέχοντας και τον είδα να σέρνει μια σακούλα γεμάτη φρούτα. Φαγητό!

Γι' αυτό έφυγε ο Μαλίκ, για να μου φέρει φαγητό...

Γνώριοα ένα
καλνοί ρυλο φίλο

6 Φεβρουαρίου 2016

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Σήμερα, έχω τα γενέθλιά μου. Γίνομαι δέκα χρονών...

«Μεγάλωσες, ολόκληρος άντρας έγινες!», θα μου έλεγε ο μπαμπάς μου, αν ήταν εδώ. Εγώ όμως δεν θέλω να μεγαλώσω. Θέλω να μείνω για πάντα παιδί! Δεν νιώθω χαρούμενος σήμερα, αγαπημένο μου ημερολόγιο. Η οικογένεια και οι φίλοι μου μου λείπουν πολύ. Έχω τόσο όμορφες αναμνήσεις από τα περσινά μου γενέθλια! Πώς να ξεχάσω το ποδήλατο που μου έκαναν δώρο οι γονείς μου πέρσι; Ήταν μπλε και κόκκινο και στο τιμόνι είχε ένα μικρό κουδουνάκι.

Θα ήθελα να είχα φτερά για να πετάξω κοντά τους...

20 Φεβρουαρίου 2016

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Τώρα που σου γράφω είμαστε με τον Μαλίκ στο δωματιάκι μας σε μια ξένη χώρα. Μακάρι να ήμουν με την οικογένειά μου, στο σπίτι μου, στην πατρίδα μου! Αναπολώ τις μέρες που περνούσαμε δίπλα στο τζάκι, με τους γονείς και τον αδερφό μου, παίζοντας παιχνίδια και διαβάζοντας βιβλία. Μικροί θησαυροί μού φαίνονταν εμένα! Ήταν χαρούμενες και ξέγνοιαστες εκείνες οι μέρες, γιατί για όλα φρόντιζαν οι γονείς μου. Ένιωθα σαν ένας μικρός πρίγκιπας τότε!

Τώρα όμως πρέπει να αντιμετωπίσω τη σκληρή πραγματικότητα... Είμαι αναγκασμένος να εξασφαλίζω μόνος μου την τροφή μου και την τροφή του Μαλίκ, τα ξύλα για τη στόφα που μας ζεσταίνει τα κρύα βράδια του χειμώνα. Τώρα σε αφήνω, αγαπημένο μου ημερολόγιο, γιατί θέλω να ξαπλώσω και να ονειρευτώ τους δικούς μου ανθρώπους για να πάρω δύναμη και να συνεχίσω...

Το εγκαταλελειμμένο σπίτι

5 Μαρτίου 2016

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Οι μέρες και οι νύχτες σ' αυτή την περίεργη και σοβαρή πόλη μοιάζουν ατελείωτες. Είναι δύσκολο να βγάλω έστω κι ένα μικρό χαρτζιλίκι εδώ. Σήμερα μόνο έκανα μια μικρή δουλίτσα στο λιμάνι. Μετέφερα μερικά βαριά σακιά με πατάτες και έτσι μπόρεσα να κερδίσω ένα χαρτονόμισμα για να αγοράσω λίγο φαγητό. Δεν ξέρω τι να κάνω... Δεν θέλω να αρχίσω να ζητιανεύω. Δεν ήρθα γι' αυτό εδώ. Ήρθα εδώ για μια καλύτερη ζωή, για να κερδίσω το μέλλον που μου στέρησαν. Το μόνο που θέλω είναι να βρω μια δουλειά, για να μπορώ να ζήσω μια αξιοπρεπή ζωή. Το μόνο που χρειάζομαι είναι άσυλο, στήριξη και αλληλεγγύη.

4 Απριλίου 2016

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Κάθε μέρα που ξυπνάω, νιώθω ένα απαλό χάδι στα μαλλιά μου, μια ζεστή κουβέρτα πάνω στο κουρασμένο σώμα μου. Όλα αυτά που πέρασα ήταν ένας εφιάλτης, αλλά τώρα έγινε η αρχή ενός γλυκού ονείρου! Βρίσκομαι σε ένα κέντρο φιλοξενίας ασυνόδευτων ανηλίκων. Οι άνθρωποι εδώ με φροντίζουν και με αγαπούν. Νιώθω προστατευμένος και δεν φοβάμαι πια. Δεν θέλω να σκέφτομαι ούτε λεπτό όλη αυτή την ιστορία με τον πόλεμο. Έχω βρει τη δύναμη και την αποφασιστικότητα να χτίσω πάλι τη ζωή μου από την αρχή.

Δεν είναι υπέροχα τα σημερινά μου νέα;

ΜΕΤΑδραση

ΔΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ
ΚΑΙ
ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

16 Απριλίου 2016

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Το ξέρω πως έχω καιρό να σου γράψω, μη μου παραπονιέσαι! Σου έχω όμως καταπληκτικά νέα! Η οργάνωση που φροντίζει τα ασυνόδευτα παιδιά έφερε στην Ελλάδα τη μαμά και τον αδερφό μου και καταλαβαίνεις πόσο χαρούμενος νιώθω! Φιλοξενούμαστε προσωρινά από μια ανάδοχη οικογένεια που μας έχει αγκαλιάσει με πολλή αγάπη. Πηγαίνω σχολείο, κάνω μαθήματα κιθάρας και δεν χορταίνω να παίζω με τον Μαλίκ. Κάπου – κάπου επισκέπτομαι το μαγέρικο της πλατείας και τους φίλους μου που ζουν ακόμη στο παλιό σπίτι. Όλα έχουν αλλάξει προς το καλύτερο κι αυτό είναι υπέροχο! Όσα έζησα το προηγούμενο διάστημα μοιάζουν πια σαν ένας μακρινός εφιάλτης. Αυτή η γκρίζα πολιτεία έχει αρχίσει να μας δέχεται σαν να είμαστε δικά της παιδιά. Μπορεί να μην έχουμε κοντά μας τον πατέρα, αλλά θα ζει πάντα μέσα στις καρδιές μας...

Δεν είσαι μόνος

Μη φοβάσαι...

Τα κείμενα και οι ζωγραφιές είναι των μαθητών της Ε΄ τάξης του Αρσακείου Δημοτικού Πάτρας

Δημιουργία και επιμέλεια εντύπου: Η δασκάλα της τάξης, Α. Λεολέη